

Maade, end de forekomme Udvalget at være givne i Udkastet.

Med Hensyn til de Capitaler, der isølge særegne testamentariske Bestemmelser indstaae i de nuværende Overformyndrier til Rente-nydhelse for myndige Personer, og for hvis Bestyrelse der nu mange Steder ikke erlægges noget Bederlag, forekommer det Udvalget at ville være haardt at paalægge Rentehyberne en saa stor Afgift af Renten som den i § 3. 1. b. fastsatte af 4 pCt., og man kan efter de Beregninger, der i Udkastets Motiver foreligge over de Indtægter og Afgifter, der kunne paaregnes for det nye Overformynderi, ikke antage andet end, at Afgiften efter 1. a. af 2 pCt. vil være tilstrækkelig. Paa den anden Side finder man den til Grundlag for en Forstjæl i Afgiftshjælpens opstillede Distinction imellem Stiftelser med et almindeligt velgjørende Niemed og milde Stiftelser til Fordeel for visse Familier eller Samfundsklasser mindre heldig, og troer navnlig, at den i Anvendelsen vil vise sig særdeles vanskelig, og man finder, især naar henføres til den Udfigt, der efter Paragraphens Slutningsbestemmelse habes til Afgiftsmedsættelse i Eiden, ingen Betænkelighed ved at lade Afgiften efter 1. b. blive paalagt alle de Stiftelser, hvis Midler, efterat det nye Overformynderi er traadt i Kraft, undergives Overformynderebestyrelse. Udvalget har ikke kunnet skjønne rettere, end at det uden Betænkelighed strax kunde fastsættes i Loven, at de i Slutningsbestemmelsen af § 3 ommeldte Afgiftsforandringer skulle indtræde, naar Reserverfonden har naaet en Størrelse af 5 pCt. af Massen, uden at det var nødvendigt at forbeholde en Forandring af denne Bestemmelse ved kongelig Resolution; men man har meent, at det vilde være rigtigt at tilføje en Forstjæl om, at Afgifterne igjen burde indeholdes med det oprindelige Beløb, naar Reserverfonden igjen saakledes ned, at dertil kunde være Anledning. Man har ikke kunnet finde det rigtigt, paa den Maade, som Udkastet har gjort, at give Kjøbenhavn's Overformynderies Reserverfond en anden Bestemmelse end den, den nu har, ved at foreskrive, at den ogsaa skal tjene som Reserverfond for det nye Overformynderi. Derimod har man meent, at der

i Loven burde udtales, hvad der formeentligen i Principet maa ansees som den naturlige Conseqvent af, at Sagen anordnes en tvungen Overformynderebestyrelse igjennem et af Statsembedsmænd forvaltet Institut, at Statsklassen subsidiairt bør staae til Ansvar for det Tab, der i Anledning af denne Bestyrelse tilføies de Paagjældende, og, naar denne Ansvarsplicht fra Statens Side erholder Anerkjendelse for begge Overformynderiets Vedkommende, kan der vistnok ikke være nogen Betænkelighed ved at lade begges Reserverfonds foreløbigen komme hinanden til Hjælp til Dækning af muligt indtrædende Tab. Bestemmelsen i § 5 2det Stykke om de i Overformyndriet indkommende Midlers Udsættelse i Banker eller Sparekasser til midlertidig Forrentning, vilde det efter Udvalgets Skjønne være heldigere at give en imperativ Form enden blot tilladende. Man kan ikke see, at der derved vil gjøres nogen utilbørlig Indskrænkning i den Frihed, Bestyrelsen selvfølgelig maa have med Hensyn til Vedligeholdelsen og Tilveiebringelsen af de til enhver Tid fornødne Kassebeholdninger. Med Hensyn til den Forudbetaling af Rente, og den nye Forpligtelse, der efter Slutningsbestemmelsen i § 6 skal paalægges de nærværende Overformynderedebitorer, er det formeentligt nødvendigt, at det gives enhver enkelt af dem tillende, hvad der forlanges af dem, og at Opfigelse vil følge, naar de ikke erklære sig villige til at opfylde Forlangendet. En Bestemmelse i denne Henseende har man foreslaaet tilføjet § 6.

Hvad den i § 7 omhandlede Indretning af Raanebestyrelserne angaaer, formener Udvalget, at det, navnlig med Hensyn til, at det maa forudsættes, at den første Deel af Capitalerne ville udsættes paa Landet, vilde være naturligere og rigtigere at lade 2 af Amtsraadet valgte Medlemmer indtræde i Bestyrelsen ved Siden af den ene af Kjøbstæberne Valgte, istedetfor efter Udkastet kun at lade Amtsraadet vælge eet Medlem. Derimod har man, idet man paa den anden Side ikke har anseet det for heldigt at forsøge Medlemmernes Antal, foreslaaet, at Valget af et Medlem fra Justitsministeriets Side, som man, henført til den Myndighed, der er givet Overformynderen,